

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis in genere; de Baptismo, de Confirmatione, Eucharistia, Sacrificio Missæ; Constitutionem Innocentii XII. super celebratione Missarum, variaque alia decreta

Genet, François

Parisiis, 1703

Caput III. De Institutione & partibus essentialibus Sacro-sancti Missæ Sacrificii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40834

C A P U T III.

De Institutione & partibus essentialibus
Sacro-sancti Missæ Sacrificii.

Quæst. I. **Q**UANDONAM Christus ins-
tituit Sacro-sanctum Missæ
Sacrificium?

Resp. Declarat Tridentina Synodus, Chris-
tum Dominum instituisse Missæ Sacrificium

In Cœna novissima, qua nocte tradebatur. sess. 22. De
Quod Concilium Senonense explicat, & pro- Sacrif. Missæ.
bat authoritate Scripturæ sacræ, dum ait: cap. 1.

Porro et si Christus assiduus pro nobis Pontifex, Conc. Trid.
non per sanguinem hircorum aut vitulorum, sess. 22. De
sed per proprium sanguinem introiit semel in Sacrif. Missæ.
sancta, eterna redēptione inventa: negari
tamen non potest Sacerdos in eternum secun- Conc. Seno-
dum ordinem Melchisedech, ac proinde, ejus nense anno
exemplo, Sacrificium aliquod obtulisse, quod 1514.
exteriore Panis & vini forma, veteri illi Mel- Decretum 2.
chisedech oblationi responderet: erat enim Sa- de Sacrificio
cerdos Dei Altissimi; quod utique fecit in su- Missæ,
prema illa Cœna: nam accepto Pane, gratias
egit, & fregit, deditque discipulis suis, di-
cens: Hoc est Corpus meum, quod pro vobis
tradetur; & ab Evangelicis Sacerdotibus jugi
semper observantia præcepit iterari. Hoc faci-
te, inquit, in meam commemorationem:
Hoc enim Holocæstum, hac victimæ pro pec-
cato, hac Hostia pacifica, hoc juge Sacrifi-
cium, hac munda oblatio, quam in omni loco
Malachias prædictis offerendam, cum repu-
diatis Legis antiquæ ceremoniis, ab ortu solis
usque ad occasum, magnum esset nomen Do-
mini in Gentibus.

242 TRACTATUS V.

Quæst. 2. In quanam re , vel actione , posita est incruenti Sacrificii essentia ?

Resp. Constat primò , in oblatione vocali , quæ consecrationem vel antecedit , vel subsequitur , non consistere essentiam incruenti Missæ Sacrificii : etenim essentia cujuslibet Sacrificii , consistit in oblatione rei , in ipso offerendæ , cum intentione colendi Deum , veluti supremum dominatorem vitæ , & necis , & tanquam authorem bonorum omnium . Per vocalem autem illam oblationem sive consecrationem antecedat , sive subsequatur , non offeratur , quod offerendum est in Sacrificio Missæ ; neque enim per utramvis hujusmodi oblationem Corpus Christi , & ejus sanguis , præsens sistitur in Altari , quod tamen fieri oportet : neutra igitur talium oblationum pertinet ad essentiam talis Sacrificii . Præterea per duplēcēm illam oblationem nihil immutatur , nam per priorem materia dumtaxat Sacrificii præparatur ad consecrationem ; per alteram verò , quæ consecrationem subsequitur , nihil pariter immutatur , sed immutatio , quæ dumtaxat per ipsa Christi verba re ipsa facta est , nec alter fieri potest , supponitur .

Secundò , neque Hostiæ fractio , neque mixtio , neque distributio , pertinet ad essentiam hujus Sacrificii ; Dicendum , ait Divus Thomas , quod fractio Hostiæ consecrata , & quod una sola pars mittatur in Calicem , respicit Mysticum Corpus , sicut admixtio aquæ significat populum . Et ideo horum prætermisso non facit imperfectionem Sacrificii , ut propter hoc sit necesse aliquid reitterare circa celebracionem hujus Sacramenti . Et per consequens , ex Divo Thoma , illa omnia non sunt de essentia Sacrificii Missæ .

Unde videtur dicendum , quod consecratio

D. Tho. 3. p.
q. 83. art. 6.
ad 6.

De Sacrificio Missæ. Cap. III. 243

& consummatio Hostiæ facta à sacerdote sunt de essentia Sacrificii Missæ; quod satis patet ex eo quod præscribit Ecclesia in Rubricis Missalis supra relatis, videlicet quod si Sacerdos ante consecrationem graviter infirmatur, vel in syncopen inciderit, aut moriatur, pretermittitur Missa; si post consecrationem Corporis tantum, aut consecrationem sanguinis, vel utroque consecrato, id accidit, Missa per alium Sacerdotem expleatur ab eo loco, ubi ille desit, & in casu necessitatis, etiam per non jejunum. Quod tamen non præscriberet Ecclesia si Communio non esset de essentia Sacrificii Missæ, sicut non vult quod alias Sacerdos perficiat Missam, quando primus moritur ante consecrationem, quia tunc nullum est Sacrificium, cum cæremoniæ quæ præcedunt consecrationem non sint de essentia Sacrificii Missæ, ut mox diximus.

Et ut ait Concilium Toletanum relatum in Canone; *Nam quale erit illud Sacrificium, cui nec ipse sacrificans particeps esse dignoscitur?* Et ex hoc innuens quod illud Sacrificium nullum esset.

Quæst. 3. Si Communio est de essentia Sacrificii, quomodo dici potest quod Fideles offerunt Sacrificium simul cum Sacerdote, quando non communicant?

Resp. Fideles semper cum Sacerdote sacrificant, quia semper debent in omnibus Missis quibus intersunt communicare saltem spiritualliter, ut ait Concilium Tridentinum his verbis: *Nec tamen, si id non semper fiat, propterea Missas illas, in quibus solus Sacerdos sacramentaliter communicat, ut privatas & illicitas damnat, sed probat atque adeo commendat; siquidem ha quoque Missæ verè communes censi debent, partim quod in eis*

*Conc. Trid.
fess. 2. de Sa-
crif. Missæ,
cap. 6.*

populus spiritualiter communicet. Hęc autem Communio spiritualis sit dum Fideles ad recipiendum in se Christum disponuntur ex ferventi quod concipiunt desiderio illi se intimè uniendi , & ejus se voluntati in omnibus conformandi.

CAPUT IV.

De Obligatione audiendi Missam.

Quæst. 1. **E**S T-NE peccatum mortale non audire Missam diebus Dominicis & festis?

Resp. Quicumque ex negligentia mera omittit audire Missam diebus Dominicis & festis , cùm possit , peccat mortaliter : facit enim contra præceptum Ecclesiæ. Ita Divus Antoninus 2. p. tit. 9. §. 1. cap. 10.

Quæst. 2. Ad satisfaciendum præcepto audiendi Missam , tenemur ne distinctè audire quod dicit Sacerdos ?

” Resp. Ex eodem Sancto loco citato : Non est necesse sensim & distinctè audire verba Missæ : nam tunc sequeretur hoc inconveniens , quod qui audiret Missam ab his qui submissè dicunt , cùm multitudo adeat , qui remoti sunt , non implerent præceptum : similiter & qui surdi essent , vel hebetem auditum habarent ; intentio ergo Ecclesiæ in illo Decreto est , quod præsens sit in Missa & vacet Deo ; si etiam intelligens est , dignum & justum est , ut intendat & conetur intelligere quæ dicuntur populo in Missa.

Quæst. 3. Qui omittit audire aliquam Missæ partem , v. g. introitum , satisfacit-ne Ecclesiæ præcepto ?